

DUMINICĂ
ANUL VII.

VOIEȘCE
ȘI VEI PUTE

ROMÂNULU.

7 APRILIU 1863
ANUL VII.

LUMINĂ-TE
ȘI VEI FI.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direptoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantul răspundătoriu: M. Caludescu.

Pentru abonare și reclamă, se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pasu Rbmănu No. 13.

Abonarea pentru districte de 152 lei
Șase luni 76 —
Trei luni 38 —

Abonamentele încep la 1 și 16 ale fie-cării lune.
Ele se fac în districte la corespondinții diariului și prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancien comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postali și la agințele de abonare, pe trimestru 10 florini argintiu valută austriacă.

REVISTA POLITICĂ.

BUCUREȘTI, 1/4 Priar.

Acceptându ea Monitoriul se vorbescă, și se vorbescă lămurit despre renumita proclamațiune a „Epitropiei” străine; acceptându se spus națiunii dacă guvernul priimesce a fi în țera Românilor „Epitropia” a străinilor și dacă arandașii moșilor Statului trebe se șe supue „Epitropiei” străinilor sau guvernului națiunii. Ne ocupăm astăzi, într'unu articlu speciale, numai de cestiunea cea mare, de cestiunea ce este de viață și de mörte pentru regimele constituționale, adică de a se guverna țera, cu unu bugetu nevolat de Adunare, și care ș'acela, spre culmea reului, ș'a dovedijiu în numerile trecute de d. Winterhalder, că este greșit, neadeverat în cifrele sale.

Recomandându daru, cu dinadinsul studia articulu de mai la vale, trecem la scirile din afară, unde avem, afară din cele ce mai publicăm la vale, o scire de cea mai mare însemnătate, dacă se va adeveri. Acea scire, ce o bănuim cu atât mai mult, cu cât nu ne a comunicat o serviciul nostru telegrafic, ci ne-o dă Gazeta de Augsbourg cu data 12 Aprilie.

Ecă-o în cea mai esapță traducere. „Scim din uă sorginte sigură că Napoleon III a ntrăbatu pe cabinetul de la Torino dacă guvernul italianu eras dispus alu a sista la trebuință cu o bscire de 60,000 omeni. Generali Cialdini a respunsu că șe pöte.”

Ancă odată, o dăm, această scire astufelü precum o publică dusa Gazeta. Ori și cumü însu, ea arată situațiunea cea complicată, în care se află totă Europa, acea electricitate de care ne spușea în Cameră d. Cogălnicianu kă este d'asupra cerulu politicu și care, mai dicea totü domnia-sa că cönține

unü tresnetü care pöte cădea asupra capulu nostru. Ore ca se scape d-lui de tresnetü a fugitu la moșiele sale dupe ce a creatü o situațiune în care ne hătemü totü ca pescelo pe uscatü? Minunatü sistemä pe care o recomandămü atențiunii publice și mai cu o sebare alegătorilor d-lui Cogălnicianu.

Cracovia 12 Aprilie. Ziariul „Czas” de astăzi anunțu: Czajkowski a sciutü priu manopere forte iscusite a sustine pozițiunea ce o avea mai nainte Langiewicz între munții de la Swięty-Czrys cu 1500 omeni o altă despărțire a insurgenților, de 1000 omeni, supu comanda lui Geringer nu e departe de la celü d'astü.

În Podolia rescularii naintedă; despărțirea lui Spool a trecutü riul Bug-Din. Ziariul „Czas,” anunțu de la o sorginte sigură, că comitele Braniki și Ohojeki au cerutü pe Grafulu Sigmund Wjelojpski la Dușü.

Scrisori ce a primitü Gazeta Universală, directe din Petresburg, dice: Cronstadu și Petresburgu se întăresce, Finlandia și totă armia se pune pe piciorü de resbelü. Imperătesa nu va pleca în țera adecta în Germania, ci în Crimeia.

Din frontariu, 13 Aprilie.

Comitatulü naționale din guverne mântulü Wilna a publicatü, la 31 Martiu, unü manifestü, în care espuna abuzurile guvernulu rusu, chiamă poporațiunea la arme și declară că Lithuania și Mica-Rusia, facü parte nedeslipită de rigatulü, Polonia.

Sătianii și nobilimea ieu armele în favörea revoluțiunii.

S'a făcutü bugetulü și fără de Adunare.

Desordinea înspăimintătoare, în care ministeriulü actualu a arătatü că se află finacele Statulu, ș'a mai sporitü încă prin puterea ce ș'a arogatü d'a

face elü singurü și bugetulü pe anulü corinte 1863. Atele oficiale, publicate în Monitoriul de la 26 Martiu, constatä ș'acumü ș'e supusü regimelü ordonanțelorü și însuși stringerea impositelorü. Amü vedutü acestü fatale regime alü timpilorü de impilare și de autocrațiä aplicandu-se la o mulțime de creațiuni noui, lamü vedutü întrebunțatü la deschiderea creștelorü și ordonanțelorü cu care ș'a anulatü voturile și dispozițiunile bugetarie ale Adunarei legislative. Darü n'amü credutü că, arü fi pututü guvernulü să aibă putedanja a merge pin'acolo cätü șe serve cu regimele ordonanțelorü și la încuviințarea bugetulu. Ge ne a mai remasü acumü din tôte drepturile și libertățile publice căte ș'au garantatü poporulu nostru într'unü chipü atitü de solemn, prin Convențiune.

Conștința cea mare a poporulu în contra arbitrarulu guvernulu, conștința prin care ș'a consacratü dreptulü

alesü d'a legitima stringerea impositelorü și facerea chielțuieilorü publice, această conștință care ș'a înscrișü în terminii cei mai espliciti și'n articulu 22 din Convențiune la loculü unde dice că bugetele nu vorü fi definitive de cätü dupe ce vorü fi votate de Adunare, această conștință, digemü, a drepturilorü și libertățilorü noastre publice, ș'a impresuratü de puterea esecutivă care a promulgatü tabloulü generale de venituri și chielțuiele pe anulü corinte 1863 ș'a decretatü punerea lui în lucrare de la 1 Aprilie prin ordonanța de la 24 Martiu.

Bugetulü, darü, pe anulü corinte, ș'a făcutü curatü numai de puterea esecutivă, și ș'a făcutü fără de concursulü și încuviințarea puterii legislative, hă încă puțemü adăogi pö elü ș'a făcutü chiarü în contra vojnței Adunării, în contra votulu ce a datü în ședința publică de la 26 Fevruariu trecutü.

În adevărü, Adunarea a fostü inadinsü convocată în sesiune straordinarie, la 4 Noembre trecutü, spre a face bugetulü Statulu pe anulü corințu 1863; Adunarea ș'a grăbitü a se întruni ș'a și esecuta dreptulü celü mai esențiale alü regimelü constituționale; Adunarea a tinutü 84 de ședințe de secțiuni, în pregătirea bugetulu; Adunarea a cercetatü ș'a votatü în mai multe ședințe publice veniturile generale ale Statulu ș'a primitü tôte proiectele ce i ș'au supusü, în numele comisijiü bugetarie, prin raportorele iei d. A. Plaino; Adunarea a intratü și'n lelorü ș'a votatü pe rândü bugetulü ministeriulu de esterne alü, ministeriulu de resbelü cu tôte proiectele de închiäiare ce i ș'au supusü de cätü comisiunea bugetarie prin organulü raportorelu iei d. A. Văsescu; Adunarea a luatü în considerare și raportulü asupra bugetulu ministeriulu de interne ș'a pășitü la cercetarea și votarea articlorü; Adunarea, în fine, vädindü șe ș'apropie terminulü duratorü sesiunii sale ordinarie, și simțindü că ministeriulü n'arö de gândü ș'o prelungeșcă spre a-i da timpulü curenitü pentru a completa lucrarea bu-

getelorü, a ascultatü raportulü comisijiü bugetarie, cu proiectulü definitivü alü legü de venituri și chielțuiele pe anulü 1863. Adunarea împinsä la cea mai de pe urmă știmitate, prin aștinđinea ministeriulu, a luatü otărirea gravă, ca și situațiunea, în urma propunerii domnulu C. A. Rosetti, d'au da bugetulü de cätü numai unü ministerü care se ș' conforma principiilorü constituționale.

Resonabile și constituționale era ca ministeriulü, spre a da timpü adunării d'a sevriși lucrările seie, se prelungeșcă sesiunea ordinarie ș'a ourma astufelü o situațiune anormale dändü finacierorü țerei marșä acea regulată ce se cere imperiosü de interesele cele mai vitale ale ștatulu. Inșä ministeriulü actualu, lipsitü de încrederea adunării pe care a avutü imprudinița a o sili d'a usa de dreptulü iei celü mai mare și celü mai fundamentale alü regimelü constituționale, de dreptulü d'a refusa bugetulü a preferitü a dinarie ș'a remäne fără bugetulü normale și constituționale, de care elü singurü, în mai multe rânduri a declaratü că este lipsitü guvernulü.

La refusulü bugetulu din partea Adunării, ministeriulü n'avea de făcutü altü de cätü, sau să se retragă și se lasä loculü altorü omeni care ș'ar fi bucuratü de încrederea adunării, sau se desolve adunarea și se facä îndată apelulä la țera spre a se curma c'o oră mai nainte conflictulü dintre puterea legislativă și puterea esecutivă. Ministeriulü inșä n'a voitü a apuca pe nici una din aceste douë căl constituționale: estü a preferitü a eși afară din

FOIȚA ROMANULUI

ÖMENII ÖNEȘTI.

PROLOGÜ.

Laculü de la Bonde.

La douë-deci Maiu următoriu, între deșe și unü-spre-deșe ore de diminețä, totă creșta muntelulü Lubran era acoperită de nouri negri aramii spre margini, nișce lumini roșiatice eșiau din cändü în cändü din cöstele lorü.

Muntele dispărea cu încetul suplu grămadä lorü ce-lü învelia. Pe la meșdăi nu se mai putea vede „Rondunelele sburändü atingeä apröpe cu aripelile lorü pământulü faciändü cercuri concentrice și dändü țipete plăngetörie și timide cari anunțau furtuna.

Uă caldä sullarä de vântü trecu răpede rădicändü n'ainteä uă colonä de pulbere. Cäte-va gröse picături de ploăi cădură. Atmosfera se îngreună, lipsa de aerü deveni așia de mare în cätü numai puteai respira, te innăbușia. Pretutindine domniä uä tăcere tristă și, dacă nu ș'ar fi mai dăritü icl și colö prin intervale, între nouri deschis și câte uä buclă de azuriu, ș'ar fi pututü cine va crede suplu cerulü de a-rame despre care vorbeșce profetul Elin.

Vedü No. de la 6 Aprilü.

Peste puținü unü murmurü surdü, asemenü cu alü mării cändü se linișceșce după uă nopte de tempeștä, se auđi în depărtare din partea despre Vagine. Cäte-va fulgere lucirä în spațiü, tunetulü bubui cätü-va greü și monotonü apoi trăsnetulü eclatä c'ua spăimintătoare violință în douë-deci de părți de uä datä.

De la Vagine ș' plinä la muntele Furon pământulü tremurä pe bazea sea. Ar fi dișu cine-va că muntele ardea în flacări atätü de răpede se succedea fulgerile și lovitorele de trăsnetü.

Astü furtună durä apröpe douë ore. Unü vintü iute apoi veni de mäturä firmamentulu; șörelile reapăru, și totü fu terminatü. Fără căți-va nouri albi și fulgoși ce apăreau icl colöa, plutindü pe virfurile cele nalte, uar fi creșutü cine-va nici uä datä că uä trombä deluvianä, desrădecinändü stejari seculari și indouindu-i cu pe nișce fire de paie, suplu sullarea sea de focü, trecuse pe acolo.

Incântătoare țera în adevărü. Din fericire numai dompiü Provincialu s'au deprinș și dunoșu tôte astea.

În vale nu căduse de cätü vre uä douë tref picături de ploăi. Darü asta nu împedea de locu apăle Sannes. Uä veni pe la trei ore, alungändü nainteä totü grămadä de spumä înflată și alburiä, semänu sicutü cu cele veniau de

departe și că aveau se pröducä inundatiune. În adevărü, în tati puținü de unü cartü de orä, märtü pkin mi de riulete ce se coböräu de pre coline, torintele se revärsa peste maluri din tôte părțile. Ajungändü la punctulü unde era stabilitü deșadulü, valurile parä a eșita, se oprirä unü momentü parcă arü fi vroitü să se mai repause, apoi trecindü cu uä săriturä peste pedica ce opria cursulü lorü, se rostogolirä în rezervatoriu.

Astü grămadä ligidä cădindü de la uä înălțime de mai multü de tref-deci de picöre pe unü pământulü dreptü și hătutü spărgänduse cu scomotu, se respändi în tôte părțile spumegändü, se lăgi apăi, devenindü mai pučinü profundä și-și reluä drumulü.

Primele völe unde, ajuserä în curändü pinä la părțile inferioari ai dăgădulü; derü acolo, pedica fiindü cu nepuțință se învinșe, apele, faciändü o miscare inapoi, începurä a se întörce spre sorgința lorü, și după ce pământulü bäsınului fu acoperitü, înaltä nivelulü lorü cu unü metru apröpe pe orä.

La primele lumini ale zilei, adöuä-đi, laculü era plinü pinä n'fermuri. Nescemärü tunchi de arburi plitua pe suprafačä sea, și la cäte-va ore distanția d'acolo se revärsä prea multele șele ape pe uä linia de șept-deci și douë de metre înălțime.

Astü mare pansä de apă, reversinduse în cascade, în albia sea primitivă, merge de se perde în riulü La Durance.

Era unü minunatü spectacölü. Locuitorii de prin tôte satele veniau cu grămadä în locurile acestea, și aplaudau cu intusiamä.

Printre curioși, era unü mare numerü cari trataserä dinainte de nebunlä întreprinderea lui Antonü și cari acumü se aflau facü, cu gurele cășcate, unü de admirare înainteä așei opere Titanice, pe care în ajunü chiarü, o declaraserä cu neputință.

Omulü care erä, nu era în ochilü lorü decätü unü nebunü, într'o nopte devenise unü Dumneșeu. Astü-feliü a fostü totü-deuna la popörelile civilisate.

Torintele fiindü scöurs și reintratü în starea sea normalä, apele laculu devenirä în cäte-va zile din turburi ce erau limpedi și transparinți ca cristalele, și nopteä, cändü stelele se reflectau în intru, ș'ar fi pututü cine-va prea desne înzela luändü supra-facia sea netedä dreptü o bucatä de derü scäpatä din mina lui Dumneșeu, și căduä acolo prin permisionea seä.

În luna lui Iuniu, scomotulü mörölorü începu a se auđi și nu mai încelarä d'a suna. Termin riulü Sannes pin'atunci atätü de uscai și sterpi, se prefăcurä în câmpie roditorie, în livöđi verđi smälțate cu brebenetü și alte floriöele. La tref löuce (leghe)

impregiurü, miseria fu înlocuitä prin abundanță, și prosperitatea domni pretutindine.

VII.

Între acestea, comitele reveni din Bretania. Soru-sea, murindü fără a avea nici unü copilü, lăsase nepotulü seü Victor Amedeu totü ce posedea: — apröpe o sutä de miü de livre. — Era dreptü. Astü scumpü nepotü nu-i făcuse elü öre politeä d'a merge să asiste la ultimele sale momente? Acestä merita o recompensä.

Mai multe convöbiri fusese între comitele și fiulü seü în timpulü șederilü lorü în Bretania. Într'una din cele din urmă ce avurä împreună, hătränulü dede mai multe lecțiuni de morale junelü, derü fără asprime și fără mănä, cätü se putea mai pärtinesce, alegindusi espresiuinile pentru ca să nu-lü ofenseze, cäutindü a-lü face să înțelegä că de va urma a trăi astü-feliü, se va ruina.

Vice-comitele, după ce mai äntiu ascultä cu atențiune și gravitate aste imputări, indulcite prin amörea paternă, respuse ca unü demnü ce era, cu unü naturale plinü de grațiä și unü „sans-facon” incântătoriu: — Ve mulțamesc domnule comite, de escölințile domniel-vöștre consiliuri ce imi datü astä-đi, mi le-amü dișu öü de-ja de mai multü ori. De și recunoscu forte bine justețea öservărilorü

lege de cătă a se conforma ei și cerintelor regimului constituțional. Ministeriul urmându astufelul a lovit în regimul celă cerut de tôte clasele societății întrunite la 1857 în divanurile ad-hoc din Iași și București, a lovit în regimul consacrat României și de marele puteri ale Europei prin convențiunea de la 1858, a lovit în regimul acela pe cari a jurat însuși M. Sa Domnitoriul în memorabilele zile de la 5—24 Ianuarie 1859, a lovit în fine chiar în aceste ponderose cuvinte ce s'a dîsu țerei de la Înălțimea Tronului: "Voiți fi Domni constituționale."

Voiți fi Domni constituționale însemnă a se respecta drepturile naționale, a se face legile prin împreună lucrare a Adunării legislative. Voiți fi Domni constituționale însemnă a lăsa represintanților națiunii dreptul de a aședa dările și d'a ficsa cheltuielile publice. Ministeriul actuale închiidndu Adunarea, a luat asupra și marea răspundere și promulgndu bugetul Statului, făcutu de dânsul fără concursul adunării a călcat astufel, a sfărmatu temelia cea mai adincă a regimului constituțional.

Simțim tôte puterea acestor cuvinte și d'acea credem d'a noastră datorie ale sprijini cu acte autentice și oficiale. Semeta violare a celui mai de căpetenie principiu al regimului constituțional, pe care, mai repetim, națiunea l'a cerut și n 1857, și n 1859, și n 1863, și pe care n l'a consacrat însă și marele puteri ale Europei, se dovedeste din următorile acte oficiale ce se găsesc publicate

11 Referatul domnului C. I. Ilescu, ministru secretar de stat ad-interim la departamentul financelor, prin care se cere de la consiliul ministrilor aprobarea tabloului generale de venituri și cheltuieli pe anul corinte 1863; 2 procesul verbal al consiliului ministrilor, care aprobă cererea ministrului ad-interim de la finance și otărasce ca bugetul general, făcut de d. Ilescu, să se pue în lucrare de la 1 Aprilie; 3 raportul cu No 10, 122 prin care d. ministru ad-interim de la Finance supune la aproba-

rea M. Sele otărira luată în consiliul ministrilor; 4-a ordinația prin care, se decretă stringerea impositelor pe 1863 în sumă de 129,080,872 lei 23 parale, și facerea cheltuielilor în sumă de 127,398,443 lei 20 parale.

Aceste acte oficiale arată că s'a făcutu bugetul pe 1863 și fără încuviințarea Adunării; prin urmare, bugetul promulgat nu este făcutu dupe cum se prescrie a se face prin articolele 22, 23, 24 și 25 din Convențiune, ci dupe cum a găsitu cu cale ală face șese cetățiani și căroră încă Adunarea le-au datu unu votu solemn de neîncredere, și le-au și refusat bugetul celă făcutu de dînsa în cursul sesiunii străordnare și ordnare din anul 1862—1863.

Însu ministrii actuali nu potă tăgădui că bugetul celă promulgat în No. 61 ală Munitoriului este unu bugetu făcutu curat numai de dînsii singuri. Dară făcndu ei acestu bugetu și puindul și n lucrare fără de aprobarea Adunării, dupe cum prescrie legea constitutivă a țerei, au simțitu neapărata trebuință a se justifica ore cumu înainte țerei, și a pune lucrarea loră suptu scutul unei închipuite legalități, unor cuvinte destinate a măscă actul arbitrar ală substituirii regimului ordnanelor regimului constituțional și legale. Pentru acestu sfărșitu, atătu referatul d-lui ministru ad-interim de la finance cătă și procesul verbal ală consiliului de ministri, încep cu următorile cuvinte: „Bugetul general ală statulu pentru exercitiul 1863, presintat unu rabilei Adunării Legislative cu mesaj de la 9 Noembre anul trecut, nevoitându în cursul sesiunii, ministeriul în asemenă situațiune... se vede nevoit a se servi în anul corinte cu bugetul anulă trecut.”

Puterea acestui considerante fundamentale ală ministeriului se afla concentrată în cuvintele că: *nevoitându bugetul pe anul corinte, ministrii sunt îndrituiți de a urma cu bugetul anulă trecut.* La aceste cuvinte n'avem de făcutu de cătă numai o singură observațiune, spre a dovedi că ele nu exprimă faptele așa cumu s'au petre-

cutu în realitate. În adevăr în urma votului Adunării din ședința de la 26 Fevruariu și a propunerii d-lui C. A. Rosetti, nimunui nu-i este mai mult permis a zice că nu s'au votat bugetele. De am voi a întrebuița termenii cei proprii cari se esprime adevărata stare a lucrurilor, am dice că bugetele *refusinduse*, ministrii totuși le urmădă. Nu este dară aci cestiune despre nevoirea bugetului, ci că bugetul votat sau nevoit, este refusat ministeriului actuale de cătră puterea cea-a care este îndrituită a face legea legilor, legea bugetului, adecă a legitima cu consimțimintul iei stringerea impositelor în numele contribuitorilor cari au să le plătescă.

Când bugetul este odată refusat de cătră represintanții legali ai celor cari au să-l plătescă, atunci nu mai încape vorba de este sau nu votat bugetul. Bugetul votat ori nevoit este refusat de Adunare, și prin urmare, puterea executivă n'are nici unu cap de lege pre care se se rasime spre a face singur unu bugetu și în casul cândă acesta este refusat.

Aici pôte a se nasce numai întrebarea dacă Adunarea are dreptul a refusa bugetul. Și la această întrebare avem unu răspuns pe cătă de simplu pre atătu și de puternic. Precum Adunarea are dreptul, pre care adese l'a exercitat, d'a nu primi proiectele de legi ce i se aduc de puterea executivă, asemenea și mai cu semă ea are dreptul d'a nu primi, d'a refusa și proiectul de lege ală bugetului.

Proiectul de lege, atunci puterea executivă are dreptul a o disolve; și de solvndu-o a consulta voința națională, suveranitatea cea-a nainte cărea-a tôte suflarea cată se și plece genuchiile și se și incline capul. Dară Ministeriul actuale n'a voit se înțelegă că n'cazul refusului bugetului, mai mult de cătă în ori care altul, se cuvine și tredue se facă apelul la voința națională, de unde puredă tôte puterea statului din țera noastră. Elu a socotit a se supstitui mai bine pe sine acestei voințe naționale, de cătă

a se supune votului Adunării. Ministeriul, făcndu elu singur bugetul, n'a lovit numai în drepturile Adunării, ci și n' maiestatea suveranității naționale.

Usurpindu-se în acestu chip drepturile supreme ale națiunii și ale represintanților iei, ministeriul numai pôte pune nainte cuvintul c'avend unu bugetu din anul trecut pôte urma cu dînsul în anul presinte; căci, chiar d'ar fi esistat unu asemenea bugetu, elu a remas ne lucratoriu din minutul cândă Adunarea a datu votul de ne încredere și mai alesu din minutul cândă i a refusat bugetul de care are nevoie guvernul spre a conduce vasul Statului. Dară apoi însuși ministeriul declară că pe anul corinte elu se află lipsit de bugetu. Elu însuși afirmă nainte țerei că n'are bugetu pe anul corinte 1863. Etă pe dice elu în discursul tronului cu care s'a deschis, în 4 Noembre, sesiunea străordnare a Adunării.

„Impregurări ne atârinate de voința noastră, au împedat întocmirea unor budgete regulate pe anii 1861 și 1862.”

„Cunoșceți c'aceste budgete, votate în anul 1860, servă guvernului de normă pentru venituri și cheltue. D'a mai lăsa însă lucrătorie acele budgete pe unu timp mai îndelungat, ar fi a prelungi o situațiune cu totul anormală.”

„Am socotit dară, domnilor deputați, de neapărat a ve convoca într'o sesiune străordnare, ca s'aveți totu timpul pentru votarea bugetelor pe anul 1863, înainte chiar a încoperi acestui an, și ca să putem astufel inaugura o marșă mai regulată în privința financelor de cătă în anii trecuți.”

Aceste cuvinte domnesc ară în chipul celă mai învederat că cea-a ce dicem și susținem noi astă-d, adecă că n'a fost bugetu cu lucrare pe anul corinte, era dîsu și susținut și de însuși ministeriul actuale, cu 4 luni mai nainte. Ideia că Statul se află fără de bugetu pe 1863 a fost în mai multe rânduri emisă de ministeriul actuale chiar în șes-

șintele publice ale Adunării pe care o ruga de a lucra cu stăruință spre a sevriș bugetul pe anul corinte.

După ce însă Adunarea a gătit bugetul, și a refusat de ală da ministeriului actuale, elu a întorsu foia și cu nisece voturi resufate ale Adunării s'a apucat a pune, cum dice vorba vechie, torta unde vine la îndemăna. Ministeriul însă nu este preadibaci în maiestria de olariu, și n'a pus bine torta, adecă a dîsu oă ar unu, și chiar dou voturi ale Adunării care-i dau bugetul și pe anul corinte; însă dicndu acesta s'a pus în contra-dicere cu sine însuși; căci, la deschiderea Adunării din 4 Noembre, elu dicea că n'are bugetul pe anul corinte și apoi acum, după închiderea Adunării și după refusul categoric și solemn ală bugetului, elu vine și ne dice că are încuviințarea prealabilă a Adunării că are voturile Adunării care-lu împuternicesc de a face bugetul pe anul corinte. Ministeriul dară a dîsu odată că n'are bugetu și totu elu dice acum că lu are. Publicul va judeca această manevră ministerială d'a dice și a des-dice.

Noi luând însuși aceste voturi, pe care se întemeiadă ministeriul, nu vedem în ele nici unu bestu de impulsione care să le conserve o forță viuă lucrătorie și în anul corinte. În adevăr, votul celă din urmă ală Adunării din anul trecut sună așa: se autorisă guvernul a stringe impositelile și a face cheltuielile de la 1 Aprilie și pînă la finele acestui an (1862). În aceste cuvinte, se dice curat că cu sfirșitul anulă s'a sfirșit și puterea autorisării speciale ce s'a dat în anul trecut precum s'a sfirșit puterea mai multor voturi nominale și provisorie ce s'au dat totu de Adunare pe câte o lună, dou pe timpu, mrginite și specificate fără se fi vedut pe cine va luând votul d' o lună și făcndu lucrătoriu și pe altă lună, precum a luat ministeriul actuale unu votu de 9 luni și l'a făcutu lucrătoriu pe alte dou spre-dece. Dar și în anul corinte Adunarea a dat dou voturi deosebite, prin care se autorisă stergerea veniturilor atătu pe luna lui Ianuariu, cătă și a

d. tele, sum cu tôte astoa nevoit, a-ți mărturi că imi este cu neputință d'a schimba, de o cam dată ceva, din felul de viață ce trăiesc. Cheltuele mele, o știu, întrec venitul nostru cu mai mult de o sută de mil de livre pe an, și urmndu astufel înaintă, voi ajunge, este învederat, a ruina tôte starea noastră; deru ce vrei, domnule comite? nobilita obligă. Mă afl în necesitatea d'a trăi o viață strălucită, se sufer în decadință și se vad stingnduse la curte strălucirea reputației ce mi-am făcut. Și apoi, fii liniscit, am mai multă ordine decât îți imagini și considerndu bine totul, după calculele mele, reul nu este atătu de mare pe cătă pari a-l crede domnia-tea.

— Ce vrei se dici?
— Presupind că așiu urma a trăi astufel încă vre dou se tre ani (timpul nu facenemicu,) și că me voi îndatoia pînă la vre o jumătate de milion...
— Ei bine?
— Imi va remănea totu-deuna unu drum de scapare, unu mijlocu sigur d'a eși din strimptorare.
— Al și... care e astu mijlocu, me rog?
— Acolu-a d'a lua în căsătorie o frumoasă moștenitorie... și știu că ai în animă-ți destulă iubire pentru mine ca să-mi cauți una.

Betrănul surise și întinse mina fiului se.

În sêra acelei zile, chiar, d. vice-comite Amedeu de Montsailiers alerga cu poștia spre capitale, ducand cu sine moștenirea mătușiei-sele, adică totu atătu cătă îi trebuia ca să și plătescă detoriile și se aiba ce cheltui pînă și va crea altele noue.

Comitele lua unu drumu opus, După o lună, elu ajungea pe la meulul nopții în castelul se de Sannes, struncit de osteneia, cu corpul sfărâmat, mai bolnav.

VIII.

Adoua-ți după venirea sea, pe la dece ore de dominetă, Antoniu vezind că domnu-seu nu se mai dă jos, se sui elu, ceru se-l vorbescă și fu introdus. Fu forte ușor îndintintel se vedă că comitele nu lăsase pe drumu intristarea sea: uă aruncatură de ochiul îi fu de ajuns a oserva acesta-a.

— Ei bine, Antoniu, di dise comitele vedindu-lu intrand...
— Ei bine domnule comite?
— Semen forte voiosu, mi se paro?
— În adevăr, așa și sum seniore.
— Atătu mai bine, băiete... atătu mai bine. Și nu am putea sci și noi cauza mulțămirii tele?

— Întorcerea domniei tele, mai întâi! Seniore, și în urmă...
— Și în urmă?
— Nu pre scia decă treba...
— Și de ce nu?
— Pentru că... me tem se nu te superi, domnule comite, respune Antoniu strimptoratu invirtindu și căciula în mână. Și cu tôte astea, adase elu, ceje ce am făcut în lipsa d-miei-tele, Dumnezeu imi este martora că le-am făcutu cu cea mai bună intențiune... ca se cercu a te vindeca...
— A me vindeca pe mine? ce dracu îngăni aci?
— Adevărul, seniore... am și găsit remediu.

— Remediu, remediu; deru eu nu sum bolnavu.
— Ol ba da, esti bolnavu.

— Deru ia spune-mu esti nebuau, da, se nu?
— Nu, domnule comite.

— Ce causă te a făcutu deru se crești că așiu fi bolnav?
— Ascultă-me, domnule comite.

Când iubesc cineva pe omeni suferă vedindu-o suferind. Altă dată, erau voiosu, ne pasătoriu, aveai plăcere de vinătoriă, mergeai adese ori... unu lucru de nimic era în stare să te distragă. Astă-zinu mai este astufel, totul te superă; esti trist: este forte lesne de vedut că ai pesuri, suferărl... că esti bolnavu, în fine...

— Întorcerea domniei tele, mai întâi! Seniore, și în urmă...
— Și în urmă?
— Nu pre scia decă treba...
— Și de ce nu?
— Pentru că... me tem se nu te superi, domnule comite, respune Antoniu strimptoratu invirtindu și căciula în mână. Și cu tôte astea, adase elu, ceje ce am făcut în lipsa d-miei-tele, Dumnezeu imi este martora că le-am făcutu cu cea mai bună intențiune... ca se cercu a te vindeca...
— A me vindeca pe mine? ce dracu îngăni aci?
— Adevărul, seniore... am și găsit remediu.

— Remediu, remediu; deru eu nu sum bolnavu.
— Ol ba da, esti bolnavu.

— Deru ia spune-mu esti nebuau, da, se nu?
— Nu, domnule comite.

— Ce causă te a făcutu deru se crești că așiu fi bolnav?
— Ascultă-me, domnule comite.

Când iubesc cineva pe omeni suferă vedindu-o suferind. Altă dată, erau voiosu, ne pasătoriu, aveai plăcere de vinătoriă, mergeai adese ori... unu lucru de nimic era în stare să te distragă. Astă-zinu mai este astufel, totul te superă; esti trist: este forte lesne de vedut că ai pesuri, suferărl... că esti bolnavu, în fine...

— Întorcerea domniei tele, mai întâi! Seniore, și în urmă...
— Și în urmă?
— Nu pre scia decă treba...
— Și de ce nu?
— Pentru că... me tem se nu te superi, domnule comite, respune Antoniu strimptoratu invirtindu și căciula în mână. Și cu tôte astea, adase elu, ceje ce am făcut în lipsa d-miei-tele, Dumnezeu imi este martora că le-am făcutu cu cea mai bună intențiune... ca se cercu a te vindeca...
— A me vindeca pe mine? ce dracu îngăni aci?
— Adevărul, seniore... am și găsit remediu.

— Remediu, remediu; deru eu nu sum bolnavu.
— Ol ba da, esti bolnavu.

— Deru ia spune-mu esti nebuau, da, se nu?
— Nu, domnule comite.

— Ce causă te a făcutu deru se crești că așiu fi bolnav?
— Ascultă-me, domnule comite.

— Întorcerea domniei tele, mai întâi! Seniore, și în urmă...
— Și în urmă?
— Nu pre scia decă treba...
— Și de ce nu?
— Pentru că... me tem se nu te superi, domnule comite, respune Antoniu strimptoratu invirtindu și căciula în mână. Și cu tôte astea, adase elu, ceje ce am făcut în lipsa d-miei-tele, Dumnezeu imi este martora că le-am făcutu cu cea mai bună intențiune... ca se cercu a te vindeca...
— A me vindeca pe mine? ce dracu îngăni aci?
— Adevărul, seniore... am și găsit remediu.

— Remediu, remediu; deru eu nu sum bolnavu.
— Ol ba da, esti bolnavu.

— Deru ia spune-mu esti nebuau, da, se nu?
— Nu, domnule comite.

— Ce causă te a făcutu deru se crești că așiu fi bolnav?
— Ascultă-me, domnule comite.

Când iubesc cineva pe omeni suferă vedindu-o suferind. Altă dată, erau voiosu, ne pasătoriu, aveai plăcere de vinătoriă, mergeai adese ori... unu lucru de nimic era în stare să te distragă. Astă-zinu mai este astufel, totul te superă; esti trist: este forte lesne de vedut că ai pesuri, suferărl... că esti bolnavu, în fine...

— Întorcerea domniei tele, mai întâi! Seniore, și în urmă...
— Și în urmă?
— Nu pre scia decă treba...
— Și de ce nu?
— Pentru că... me tem se nu te superi, domnule comite, respune Antoniu strimptoratu invirtindu și căciula în mână. Și cu tôte astea, adase elu, ceje ce am făcut în lipsa d-miei-tele, Dumnezeu imi este martora că le-am făcutu cu cea mai bună intențiune... ca se cercu a te vindeca...
— A me vindeca pe mine? ce dracu îngăni aci?
— Adevărul, seniore... am și găsit remediu.

— Remediu, remediu; deru eu nu sum bolnavu.
— Ol ba da, esti bolnavu.

— Deru ia spune-mu esti nebuau, da, se nu?
— Nu, domnule comite.

— Ce causă te a făcutu deru se crești că așiu fi bolnav?
— Ascultă-me, domnule comite.

Când iubesc cineva pe omeni suferă vedindu-o suferind. Altă dată, erau voiosu, ne pasătoriu, aveai plăcere de vinătoriă, mergeai adese ori... unu lucru de nimic era în stare să te distragă. Astă-zinu mai este astufel, totul te superă; esti trist: este forte lesne de vedut că ai pesuri, suferărl... că esti bolnavu, în fine...

— Întorcerea domniei tele, mai întâi! Seniore, și în urmă...
— Și în urmă?
— Nu pre scia decă treba...
— Și de ce nu?
— Pentru că... me tem se nu te superi, domnule comite, respune Antoniu strimptoratu invirtindu și căciula în mână. Și cu tôte astea, adase elu, ceje ce am făcut în lipsa d-miei-tele, Dumnezeu imi este martora că le-am făcutu cu cea mai bună intențiune... ca se cercu a te vindeca...
— A me vindeca pe mine? ce dracu îngăni aci?
— Adevărul, seniore... am și găsit remediu.

— Remediu, remediu; deru eu nu sum bolnavu.
— Ol ba da, esti bolnavu.

— Deru ia spune-mu esti nebuau, da, se nu?
— Nu, domnule comite.

— În a medicilor... pôte, dară în a mea... este altu ceva... vei fi nevoit a crede.

— Cumu asta? ...
— Vei vedă, seniore.

Antoniu rădică persiana unei ușoferestre ce da într'ua țereșă, de unde ochiul putea c'o căutatură se coprință valea în tôte întinderea iei.

Uită-te, seniore, îi dise elu, dându-se la oparte ca se lase pe domnu se se trecă.

Acestu-a făcu oăți-va pași înainte și remase înmărmurit la aspectul tabloului grandios ce se sfirșiră la pisișore lu.

În locul aceloră câmpuri nefecurate de, sterpe, desolate, pe cari le lăsa se plecând, află unu nemărginitu tăpetu de smarande, semnatu cu flori. Vintul jucându-se în aceste mi de mi de fire de erbă, le făcea a undi ușor și le da reflexul metăsi. În mijlocul astei verdețe ce împlea aerul de parfumară îmbălsămate, de o salajuniimbotătorie, ochiul uimit ală comitei contempla cu răpire acea întinsă pusă de safir miscătorie, pe care sôrele venia de și sfărâna tôte șabetele sele de aur.

(Urmare pe mâne).

Clément Revoux.

ui Fevruariu. Eră pentru lunele următoare Adunarea n'a mai dat voturi speciale, ci a refuzat bugetul ministeriului actual. De unde urmăm că ministeriul n'are cuvintu a se servi cu voturile Adunării din anul trecut; fiind că aceste nu au nici o putere în anul comite, în care Adunarea a emis alte două voturi pe luna Ianuarie și Fevruarie care au și expirat, precum și voturile din Martiu și Aprile ale anului trecut; și fiind că Adunarea, având bugetul cel nou elaborat și gata de votat, l'a refuzat ministeriului și a declarat, o mai repetim, că nu voiesc alu da de câtă numai unui ministeriu care se va conforma cu principiile constituționale.

Ministeriul actual, vedând că Adunarea i-a refuzat bugetul pe 1863, și făcând el singur bugetul de care are nevoie, s'a depărțat și mai mult de la regimul constituțional în care Adunarea a stăruit să-l facă a intra, și a năntat și mai mult în regimul ordonanțelor, în sistemul guvernului personale pe care adunarea l'a respins până și prin refuzul bugetului.

Dreptul dară cel are fera d'a consimți și a legitima dările, prin reprezentanții sei, și l'a însușit acum cei șese cetățiani ce astăzi se află la guvernul Statului. Ei au făcut bugetul și fără de Adunare și ei l'au votat și l'au pus și în lucrare. Acesta este cel care amă voită a demonstra.

Unu contribuitoriu.

Atena 22/6 Martiu, Apriliu 1863.
Luna trecută, în urma comunicărilor ce s'au făcut de d. Valbis, Președintele Consiliului de ministri, Adunarea națională a proclamat în unanimitate Regele constituțional alu Elenilor, pe înălțimea sa Regale Principele Chretien-Guillaume-Ferdinand-Adolphe Georges de Danemarca, supt numele de George I Regele Elenilor.

Proclamarea s'a făcut cu aplauze și aclamările entusiaste ale publicului număros care umplă tribunale.

Scirea, îndată răspândită în totu orașul, a fost primită cu o mare bucurie generală. În mai puțin d'o oră totă garda națională a fost supt arme ca se fă făc la Te-Deum care s'a celebrat chiar în acea zi în catedrală.

Sera, totu orașul a fost iluminat, muzicele militare cântă pe piețele publice și veselie era generală.

Tote scirile primite din provincie constată mulțămirea unanimă ce a cauzat alegerea regelui George.

Pretutendenți s'a manifestat același entuziasm totu atât de călduros și spontan ca și în capitală.

Liniscea urmășă a domni în capitală și în provincie.

Pretutendenți domnesce nărdădarea d'a vedea sositu între noi câtă mai curind pe noul nostru suveranu.

ACTE OFICIALE

Atena 23/6 Martiu, Apriliu 1863.
Domnului Consule generale alu Greciei la Bucuresci.

Domnule

Amă onorea a ve transmite, alăturat aci, în traducțiune franceză, Decretul ce Adunarea Națională a votat, în unanimitate, în ședința sa de la (20 Martiu) 1 Apriliu în privința a nesuniu Insulelor Ioniane cu Regatul Grecu.

Prin acestu decretu, Adunarea mulțumind Maiestății sale Reginei Marii-Britanii pentru cugetarea ce a manifestat d'a face se incetese protectoratul se asupra Insulelor Ioniane, exprime dorința infocată a poporului elenu d'avedea câtă se va putea mai curind aceste insule unite cu Grecia liberă.

Ve invită domnule, a da cea mai mare publicitate putincioasă acestu Decretu, care face cunoscută, într'un chip atât de solemn, una din dorințele cele mai statorice și mai unanime ale poporului Grecu.

Primiți, domnule, asigurațele pre deosebitei mele considerațiuni.

D. E. Mavrocordato.

DECRETU XXVII.

A doua Adunare Națională a Elenilor, în Atena;

Luând în considerare cea-a ce s'a declarat în discursul Maiestății sale Reginei Marii-Bretanie, pronunțat la deschiderea camerilor Britanice, privitoriu la incetarea protectoratului Marii-Bretanie asupra Insulelor Ioniane, precum și comunicările, în această privință, făcute guvernului provisoriu de trimisul străordinariu alu sus-numitei Puteri bine-făcătoare a Greciei;

Făcându-se, dupe alegerea Regelui Elenilor interpretul dorințelor Națiunii.

Decretă:

1°. — Națiunea elenă exprime dorința sa infocată d'a vedea statul grecu alu celor șapte Insule unite câtă se va putea mai curind supt sceptrul constituțional alu lui GEORGE I, REGELE ELENILORU, cu Grecia astăzi liberă;

2°. — Se face mulțămiri Maiestății-sale Reginei Marii-Bretanie pentru bine-voitria cugetare ce a manifestat în privința îndeplinirii acestei dorințe infocate a Națiunii grece;

3°. — Puterea executivă este însărcinată a comunica acestu Decretu la cine se cuvine.

INSURECȚIUNEA ÎN POLONIA

Insurecțiunea câștigă din zi în zi mai multu terim. De și nu avem a raporta noue biruințe a insurginților, de și nu putem încă afirma că totă Polonia s'află armată, avem însă o năvelă, care în consecințele se poate avea valorea unei mari biruințe.

Într'unu consiliu de ministri la Petersburg, în a doua jumetate a lui Martiu, s'a luat, în urma referatului ministrului de interne, decisiunea a secestra avuția tutoru persónelor din provinciile învecinate cu Polonia, (Lithuania, Podolia și Volhinia), cari vor fi luate sau vor lăua parte într'unu chip ore care la turburările Poloniilor. La 27 Martiu Imperatul a sancționat această decisiune ministeriale și la 31 Martiu a și fost trimisă guvernatorilor respectivi, insocitu d'unu ucaș explicatoriu. Ecă coprirea acestu ucaș de secestru, care pörtă data de la 31 Martiu Petersburg Nr. 8244 și care a fost tarmisă nu numai la guvernatorii fostilor provincii polone spre a se secuta îndată, ci și la Locotenentele regescă la Warszawa, spre a-și da părerea dacă se pôte pune în lucrare și'n Polonia:

1. Ori ce împărțire la turburările izbucnite în unele locuri ale guberniilor occidentale se va pedepsi atât cu persóna câtă și cu avuția celu culposu.

2. Avuția persónelor, cari vor lăua parte la turburări, se va secestra pentru siguranța, dupe propunerea guvernului de Statu, spre a face nisca asemeu persóne responsabile și cu avuția lor.

3. Sunt supuse secestrului: totă

avuția nemișcătoare a celui ce va lăua parte la turburări; mobilele și capitalurile, fie în bilete de bancă, în acțiuni, în obligațiuni sau în bani numerariu, sau și în ori ce titluri de creanțe documentale.

4. Asemeni este supuse secestrului ori ce avuția sau venit, ce posedă cel ce se împărțescă la turburări din ori ce acte sau documente fie temporale sau viagării.

5. Moșiile secestrate se vor administra de către camera domeniile competente și locale.

6. Casele secestrate în orașie, potă rămăne în administrațiunea autorităților orașienești. (Acele autorități ca și camera domeniile, sunt guvernamentale).

7. Predarea avuției secestrate și a documentelor atingătoare la persóna care se va însărcina cu administrarea avuției de către autorități, se servesc de către funcționarii poliției sau de către unu funcționar de Statu delegat pentru acesta de către guvernul guberniale (districtuale). Predarea are a se servi dupe unu inventariu (catagrafiu) în scris în prezența de doi marturi demni de credință. La această operațiune potă asiste proprietarul, membrii familiei secestrate sau administratorii avuției. (Nota bene, dacă nu s'află la închisore).

Paragrafele 8 pînă la 14, tratéză despre cele lalte modalități ale avuției secestrate, destinate spre a face cu neputință uă fraudă a caselor fiscale, d'acea-a le trecem ca d'ua mică însemnatate.

15. Proprietariul posesiunii secestrate trebuie să părăsescă, cu totă familia sa, moșiă sau casa. Dară dacă pe urmă se va constata că membrii familiei n'au fost în nici unu chip complici cu capul familiei, și că ei n'au lăuat nici uă parte, nici într'unu chip la turburări, că sunt desevirșitu inocinți și că nu posedă nici uă altă avere proprie a lor, precum și că secestrul împărțit le rădică tote mișlocele de subsistență, — atunci autoritatea locale, dacă veniturile avuției secestrate sunt destul de mari, pôte se propuă autorității superioare acordarea unui ajutoriu alimentariu pentru membrii inocinți de familia.

16. Avuția rămăne supt secestru pînă când dupe suprimarea turburărilor va fi restabilită ordinea și se va abroga actualele ucaș de secestru. Dacă mai târziu s'ar constata că acuzările făcute proprietariului avuției secestrate au fost neintemeiate (sau mai bine zicând, că simpla bănuială ce a cauzat secestrarea a fost fără temei), atunci autoritatea locale va desființa secestrul și va înpoia posesorelui proprietatea sa. În nici unu casu cheltuielile sau pagubile cauzate prin secestru nu se vor bonifica proprietariului.

Precum se vede, sențulu ucașului de secestru este, că ori ce avuția particulare este amenințată de confiscațiune. Se ne aducem aminte de opozițiunea nobilită din Lithuania. Nimic mai lesne de câtă a secestra tote moșiile proprietarilor supt pretestu că prin opozițiunea lor s'au împărțit sau au provocat turburări. Ne îndouim însă nu de bună voință, ci de puterea guvernului rusesc a secuta acestu ucaș de secestrare. A amenința astu-fel avuția particulare, nu pôte avea unu altu efect de câtă a amări și mai mult elementele în ferebere. Mânia de jăfuire a soldaților rusesci în Polonia, care a indignat Europa întregă n'ar fi încă nimic în comparațiune cu stricta executare, care pune mâna pe tote avuțele particulare a persónelor neplăcute guvernului.

Cuvintulu de secestrare va dobândi curind unu renume European ca

în timpul acela de anesare. În țerile polone se n'lege acea măsură cu uă repiro promeditată a proprietății private supt uă aparință de legalitate. Ce nu se pôte secestra? D'acum n'ainte nimeni nu pôte fi sicuru că, supt pretestu că a lăuat parte la insurecțiune, nu i se va lăua totu ce posedă! Proprietarele pôte fi secestrate, fiind că a cedat unei despărțiri de insurginți provisiunii alimentare, fiind că a dat uă pâne unui insurginte; capitalistulu se pôte lăua banii lui, fiind că a împrumutat p'unu insurginte, împărținduse astu-fel de insurecțiune. Amă putea numi miș de asemenea casuri Ce va dice Europa la aceste mișloce rusesci de împăciuire?

Precum dăserăm, ucașulu de secestru ne pare d'ua mare însemnatate și foarte favorabilu insurecțiunei. Dintr'insulu rezultă câtă de periculosă trebuie se fiă starea provinciilor învecinate cu Polonia pentru Russia; și apoi în facia secestrării care amenință pe toți este lesne de înțeles că Polonii vor prefera a sacrifica averea lor insurecțiunii, de câtă fiscalu rusesc.

Ziariulu „Czas“ de la 11 Apriliu, vorbește de mai multe lupte ce au avut loci în trecutele zile în Podlachia Masovia, Sandomir și'n guberniulu Warszawa lângă Lodz. Acestu numeru public și uă proclamațiune a Rușilor către țerani, cu următoria copriredere: „Nobilii v'au smulsu proprietățile vóstre, pentru ce ați suferit? Nu mai suferiți! Incendiați casele proprietarilor, omorâți pe posesori, numai atunci regele va avea linișce și autoritatea va conserva onorea sa.“

Rescôla câștigă terim. Arme și ofițeri, mișloce necesarii cari au lipsit pînă acum insurginților, sunt acum d'ajuns. Guvernulu bănuiesce că armele au trecut peste fruntaria prusiană și a lăuat măsură în privința acestă. Domnulu Rochebrun, comandantul Zuaviloru polon: s'află la Paris și susținut de mișlocele pecuniare ale emigrațiunei, înrolze ofițeri pentru întorcerea sa, care va avea loc în scurtu timp. — Și'n Lithuania se n'tinde insurecțiunea și este pôte și mai generală de câtă în Polonia. Din locuri sicure ne vinu nuvele că rescôla va izbucni curind și'n Ukraina.

La Warszawa circula diferite scomote, cari sunt credate de unii și de alții nu. Se vorbește d'ua depeșă oficială către marele duce despre izbucnirea unei rescôle în Filandia; se vorbește de desbarcarea mai multor corăbii încărcate cu arme ce au venit din Suedia și au aruncat ancora pe țermul balticu la Polangen; se mai vorbește d'ua legătură a insurecțiunii în Lithuania „Sânta Zmudz“ cu mișcarea în Filandia. Adeverate sau nu, aceste scomote au făcut uă întipărire foarte favorabile pentru insurecțiune. Comitatu centrale dobîndescă mai mulți partizan și aderanți și asicure că primavera va fi semnalele pentru izbucnirea generală a insurecțiunii în Lithuania, Volhinia, și Podolia. Russia concentră în Polonia puteri enorme; în tote zilele sosescă transporturi de trupe de elite; multe case particulare sunt ocupate numai de trupe.

Correspondentele țiarului „Times“ vorbește de spiritulu populațiunii în Curlandia, care este favorabilu insurecțiunii. Nobilimea Curlandiei are uă veche predilecțiune pentru Polonia și insurecțiunea în Curlandia, în Samogitia și'n totă Lithuania va rivalisa în energiă cu acea din Polonia. Nu pôte fi îndouială, că pînă la finele lui Aprile, totă Polonia rusescă de la Dniepru pînă la Baltica, din țermul Curlandiei pînă la fruntaria orientală a Podoliei, va fi în picior, cu armele'n mână. Warszawa și cele-lalte orașie fortificate n'au altu nimic a face decât a

retrage garnisónele lor din acele orașie, nici nu le potă împucina, și astu-fel nu potă fi în stare a resiste insurginților în Lithuania, în Podolia, și în partea meridională a rigatulu. Două adiutanți ai marelui duce Constantin, unu capitanu Arsenieff și unu locoteninte de gardă, alu căru nume n'a putut alu descifra corespondentele, au sosit la Danzig: scopulu lor este a cumpera corăbii de vapore pentru transportulu trupelor pe Vistula. Au intrat întâiu în tratere cu domnulu Behrend, vice-președinte al camerei deputaților pentru vaporea „Vistula“, dar nu s'au învoit unu comerciant, Fr. Sosental le-a oferit vaporea „Matadore“ cu prețu de 25,000 ruble; apoi mai sunt în tratație la Horn pentru o altă vapore în prețu de 12,000 ruble. Aceste negociațiuni se fac de faci. Poliția și guvernulu au fost informat și n'au făcut nici o obiecțiune că corăbii mercantile se profac în corăbii de reșebă spre a servi în contra polonilor.

D-lui Redactoru alu țiarulu Românulu.

Domnulu meu,

Convinsu că prin publicitate reulu se n'dreptă mai lesne, căci publicitatea denunță reul și stimuleșă pe guvern, și autoritățile subalterne, viu, în numele mai multor cetățiani, a supune la cunoștința guvernului și a publiculu neorinduele ce se urmășă aq la măcelăriile municipalității, în privința cărnil de vacă.

De câtă-va timp carnea de vacă este foarte próstă; cu tote acestea totu se găsea; sunt însă câteva zile de cându foarte puțin cetățiani potă apuca carne de vacă; căci măcelarii (negreșitu ca se pôte desface carnea de miel c'unu prețu mai mare) nu taie îndestulă carne de vacă, sau taie prea puțină, și o dău c'unu preciu întreit; astu-fel cetățianii sunt nevoiți a cumpera carnea de miel; dară cei mai mulți nu potă nutri familiile lor numai cu carne de miel.

Fiind că carnea, ca și pânea, sunt unu obiect de prima necesitate; și fiind că nu potă trăi toți ómenii cu franzele și cu carne de miel și de păseri, te rog d-le Redactore, a publica aceste linie spre a interveni prin ele lingă guvern, și a se îndrepta acestu reu. Domnia ta, ca țiaristu, ești reprezentantele opiniii publice, apărătoarele naturalu alu tutoru cetățenilor, și mai cu somă, alu celor slabi, și cari trăind din sudorea frunții lor n'au putu face (ca mulți în societatea noastră,) o stare care să le permia a trăi cum trăescă acei cari se nutresc numai ca alimente de lusu.

Speru, că, în urma acestei reclama, guvernulu, dd. deputați de snurbie, și membrii municipalității vor lăua mesuri pentru încetarea acestu abusu.

Primește, domnule Redactore, asicurarea stimei ce vă păstrezu și o stringere de mână fraternă din partea tutoru acelora în numele cărora am onore a reclama prin d-v. și la opiniunea publică și la guvern.

C. D. Aricescu.

Astăzi Duminică 7 Apriliu, d-nu Vaillant va arăta rezultatele vicleniei Sacerdoților lui Brahma; va talmăci legenda lui Cnanta și Pracriti; va povesti istoria Deulu celu nou iscodit de Pali spre a scăpa de supt jugulu Brahmanilor. Va istori născerea, viața, mórtea și minunile acestu Deu fabulosu; va sonvinge auditoriulu se cum c'acestu Deu, reincarnat din Budoha, nu este altu ceva de câtă sórele. etc. etc. etc.

